

ПИТАННЯ ДО ПІДСУМКОВОГО МОДУЛЬНОГО КОНТРОЛЮ З ІСТОРІЇ МЕДИЦИНИ

1. Історія медицини як наука та предмет викладання.
2. Значення історії медицини для підготовки майбутнього лікаря.
3. Джерела вивчення первісної медицини.
4. Становлення первісного суспільства та первісного лікування.
5. Захворювання людей первісного періоду.
6. Лікування в період розквіту первісного суспільства.
7. Раціональні способи лікування в період первісного суспільства.
8. Магічні способи лікування у первісному суспільстві.
9. Зміни в лікуванні у відповідності до змін господарської діяльності у первісному суспільстві.
10. Зародки хірургічних методів лікування у первісному суспільстві.
11. Загальні риси медицини в країнах Стародавнього світу.
12. Медицина в країнах стародавньої Месопотамії (Шумер, Вавілонія, Ассірія).
13. Характерні риси давньоєгипетської культури і медицини.
14. Єгипетські медичні папіруси.
15. Розвиток медичних знань у стародавній Індії.
16. Лікарська етика давньоіндійських лікарів.
17. Філософські основи давньокитайської медицини.
18. Пульсова діагностика в давньокитайській медицині.
19. Анатомічні знання в стародавньому Китаї.
20. Лікарські засоби давньокитайської медицини.
21. Зв'язок античної науки і медицини з культурою (міфологією, релігією, філософією).
22. Організація медичної справи у Стародавній Греції.
23. Гіппократ, його життя і діяльність.
24. «Гіппократівський збірник», його структура і зміст.
25. Лікарська етика давньогрецьких лікарів.
26. Лікар-вчені Александрії (Герофіл, Еразістрат).
27. Умови, створені в Александрії для розвитку науки і медицини.
28. Організація медичної справи у Стародавньому Римі.
29. Медична система і способи лікування Асклепіада.
30. Санітарні споруди у Стародавньому Римі.
31. Цельс і його трактат «Про медицину».
32. Військова медицина Стародавнього Риму.
33. Гален і галенізм в історії медицини.
34. Особливості візантійської культури і медицини.
35. Пізньоантичний енциклопедизм. Орибазій.
36. Лікарі-вчені Візантійської імперії.
37. Монастирські лікарні та організація медичної справи у Візантійській імперії.
38. Розвиток медицини в Арабських халіфатах.
39. Ар-Разі і його праці.
40. Ібн-Сіна і його «Канон медичної науки».
41. Середньовічні європейські університети.
42. Середньовічні монастирські лікарні.
43. Схоластика і середньовічна медицина.
44. Хірургія в середньовічній Європі.
45. Епідемії «чорної смерті» і прокази в Європі в середні віки.

46. «Салернський кодекс здоров'я».
47. Головні авторитети у середньовічній європейській медицині (Гален, Арістотель, Гіппократ, Авіцена).
48. Алхімія і медицина в середні віки.
49. Медицина Київської Русі.
50. Народна гігієна в Київській Русі.
51. Лікарські засоби в Київській Русі.
52. Особливості медицини епохи Відродження.
53. Анатомічні праці Леонардо да Вінчі.
54. Падуанський університет у XVI столітті.
55. Боротьба зі схоластикою в медицині епохи Відродження.
56. Андреас Везалій і його праця «Про будову людського тіла».
57. Медицина у творах утопістів епохи Відродження.
58. Розвиток клінічної медицини в епоху Відродження.
59. Парацельс і його медична система.
60. Становлення фізіології як науки в епоху Відродження.
61. Ятрофізики та ятрохіміки.
62. У. Гарвей і його праця «Анатомічне дослідження про рух серця і крові у тварин».
63. Відкриття малого і великого кола кровообігу.
64. Розвиток хірургії в період пізнього Середньовіччя. Амбруаз Паре.
65. Д. Фракасторо і його праці «Про контагії, контагіозні хвороби і лікування» та «Про сифіліс».
66. Задачі медицини у творах філософів епохи Відродження. Ф. Бекон, Р. Декарт.
67. Мікроскопічні дослідження в епоху Відродження. Р. Гук, А. Левенгук, М. Мальпігі.
68. Вивчення професійних захворювань. Рамацціні і його праця «Про хвороби ремісників».
69. Гергій Дрогобич.
70. Підготовка лікарів у госпітальних школах Росії у XVIII ст.
71. Великі природничо-наукові відкриття XIX ст. та їх вплив на медицину.
72. Запровадження клінічного викладання в передових медичних центрах Західної Європи. Лейденський університет.
73. Відкриття перкусії та аускультатії.
74. Початок розвитку патологічної анатомії у XVIII ст. Дж. Морганьї.
75. Локалістичний підхід до хвороби і його представники.
76. Гуморальна теорія патогенезу. К. Рокитанський.
77. Целюлярна теорія в патології. Р. Вірхов.
78. Нейрогенна теорія в патології. С.П. Боткін.
79. Розвиток експериментальної медицини.
80. Фізіологія XIX ст. Ч. Белл, Ф. Мажанді, Й. Мюллер, К. Бернар, Г. Гельмгольц.
81. Фізіологія в Росії. І.М. Сеченов, І.П. Павлов.
82. Відкриття методу вакцинації. Е. Дженнер.
83. Становлення мікробіології як самостійної науки.
84. Основоположники мікробіології Л. Пастер, Р. Кох.
85. Наукове обґрунтування профілактичних щеплень Л. Пастером.
86. Основні принципи мікробіологічного дослідження – «тріада Коха».
87. Фагоцитарна теорія імунітету І.І. Мечнікова.
88. Друга половина XIX ст. – «бактеріологічна ера» у розвитку медицини.
89. Докорінні зміни у хірургії протягом XIX ст.
90. Вирішення проблеми знеболювання у хірургії.

91. Емпіричні методи запобігання розвитку гнійних процесів в ранах. І. Земмельвейс, І.В. Буяльський.
92. Вирішення проблеми попередження гнійних ускладнень в хірургії. Антисептика та асептика. Дж. Лістер.
93. Боротьба зі втратою крові при операціях.
94. Відкриття груп крові. К. Ландштейнер, Я. Янський.
95. Швидкий розвиток медицини у новий час. Диференціація медичних наук.
96. Д.С. Самойлович – засновник вітчизняної епідеміології.
97. Українець Н.М. Максимович-Амбодік – перший вітчизняний професор акушерства.
98. Медичні навчальні заклади в Росії у XVIII–XIX столітті.
99. Підготовка лікарів на Україні. Єлисаветградська медико-хірургічна школа. Києво-Могилянська академія.
100. П.А. Загорський – засновник першої української/російської анатомічної наукової школи.
101. Є.Й. Мухін, його праці з анатомії та хірургії.
102. Внесок І.В. Буяльського і М.І. Пирогова в розвиток анатомії та хірургії.
103. М.І. Пирогов – засновник воєнно-польової хірургії.
104. Медичні факультети університетів України (Харків, Київ, Одеса).
105. Вихованці медичного факультету Харківського університету Ф.І. Іноземцев і О.М. Філомафітський – видатні вчені першої половини XIX століття.
106. Внесок українських медиків у розвиток вітчизняної та світової медицини.
107. С.Х. Хотовицький і його праця «Педіатрія».
108. М.В. Скліфосовський і його внесок у розвиток хірургії.
109. Київська наукова терапевтична школа. В.П. Образцов, М.Д. Стражеско.
110. Відкриття в галузі медицини та фізіології, відзначені Нобелівською премією.
111. Основні напрямки і здобутки розвитку експериментальної, клінічної, профілактичної медицини і організації охорони здоров'я на Україні у XX столітті.
112. Розвиток українських теоретичних наукових шкіл у XX столітті.
113. В.П. Філатов – засновник наукової школи офтальмологів в Одесі.
114. Д.К. Заболотний – автор вчення про природні осередки чуми.
115. М.Ф. Гамалія – ініціатор запровадження обов'язкового загального віспощення в країні.
116. Етапи розвитку Харківської вищої медичної школи.
117. Видатні медики, імена яких увіковічені у назвах вулиць Харкова.
118. Видатні медики Харкова, організатори науково-дослідних інститутів, які носять їх ім'я.
119. В.П. Воробйов – засновник Харківської наукової школи анатомів. Харківське наукове медичне товариство.